

gets § 8 om Skatthenormen, Skattevedtægten. Der vil jeg dog begynde med at sige, at jeg beklager højlig, at denne Paragraf begynder med den Bestemmelse, at for hver Kommune *uden for Kjøbenhavn* skal der affattes en Skattevedtægt. Det vil med andre Ord sige, at den Særstilling, som Kjøbenhavn har haft med Hensyn til Paaligning af kommunale personlige Skatter, at Paaligningen sker blot efter Indtægten, skal bevares, medens man i hele det øvrige Land skal beholde Formue- og Lejlighedsskatten. Derved bemærker jeg, at man allerede i adskillige, i mange Købstæder væsentlig er gaaet over til Indtægtskatten med en stigende eller faldende Skala, altsaa med en vis Progression i Beskatningen af de større Indtægter, saa det egentlige karakteristiske for Formue- og Lejlighedsskatten har man i adskillige Købstæder for længst opgivet. Det er altsaa Meningen med denne Paragraf, at man nu ogsaa i disse Købstæder skal vende tilbage til den rene Formue- og Lejlighedsskat. Jeg finder det meget uheldigt, at man, naar man vil ordne den kommunale Skatteavgivning for det hele Land, da inden for dette Omraade, som jo desværre ikke er stort, fastholder eller etablerer en Enklave, som er en Undtagelse fra den Regel, som ellers gælder overalt. — Hvad vil det sige, at ligne efter Formue- og Lejlighed? Man kalder det *Formue- og Lejlighedsskatten*, jeg tror, at det egentlig burde hedde *Formue- og Lejlighedsskatten*, d. v. s., det er en Skat, som paalægges enhver efter et Hensyn til, hvad han efter samtlige Omstændigheder *formaa*r at betale i Sammenligning med, hvad andre betale. Det er altsaa en Skat, der søger saa vidt muligt i den nærmeste Grad at træffe Skatteevnen i Forhold til andres Skatteevne. Det har derfor efter min Mening mindre at betyde, om Skatteevnen beror paa Formue, som man gemmer paa Kistebunden, end paa, hvad man efter samtlige Omstændigheder formaa'r at skatte, naar Hensyn tages til, hvad andre skatte. Jeg finder, at den Skat, bortset fra de praktiske Vanskeligheder, som ere forbundne med dens Anvendelse, i og for sig er fortræffelig, men naar jeg erkender dette, ligger det nær for mig at spørge, hvorfor skal da Hovedstaden, Kjøbenhavn, hvor der baade er Formue og Lejlighed i højere Grad end noget andet Sted i Landet, da ikke lyksaliggøres med denne Skat? Hvorfor skal her i umindelige Tider — thi hvis dette Lovforslag bliver til Lov, komme vi ikke i lange Aarrækker tilbage til denne

Sag — denne Særegenhed bliver staaende, at man i Hovedstaden, som dog omfatter $\frac{1}{6}$ af hele Landets Befolkning, skatter efter andre Hensyn end i det øvrige Land? Jeg kan ikke se Billigheden deraf. Jeg ser heller ikke nogen Konsekvens deri, at man her ved Paaligning af den kommunale Skat følger et andet Princip end ved Paaligning af Formue- og Indkomstskat til Staten, hvor der ikke er tænkt paa særlige Regler for Kjøbenhavn, men er foreslaaet fælles Regler for det hele Land. Var det overhovedet ikke ønskeligt og i alle Maader mest hensigtsmæssigt, hvis man i hele Landet havde en fælles Norm for Paaligning baade af Statsskatten og den personlige Kommuneskat? Jeg kan ikke se andet, end at hvad der er hensigtsmæssigt og retfærdigt for Paaligning af Statsskat, maa ogsaa være det med Hensyn til Paaligning af Kommuneskat, og at der ikke er nogen Grund til at gøre Undtagelser for en enkelt Kommune her i Landet. Nu erkender jeg imidlertid, at det Forslag, Regeringen har forelagt med Hensyn til Statsskatten, vanskelig vil kunne benyttes som Basis for Paaligning af den kommunale Skat, thi hele Afdelingen af Regeringsforslaget om en Kildebeskatning kan jo ikke anvendes i en Kommune. Men derimod vilde der i og for sig intet være til Hinder for, at en virkelig Formue- og Indkomstskat paalignet til Staten ogsaa i sine Principper kom til at gælde for Paaligning af Skatten til Kommunen. Dertil vilde det Forslag, Landstinget vedtog i forrige Samling — nemlig om en Indkomstskat med Tillæg af en Forhøjelse af Skatten paa Kapitalindkomst — meget vel kunne anvendes ogsaa ved en kommunal Paaligning, og endnu bedre vilde man kunne anvende den Norm til Paaligning af Formue- og Indkomstskat, som ligger til Grund for det Forslag, som er kommet fra det andet Ting. Men jeg skal lade dette staa hen. Jeg antager ikke, man for Tiden kan komme videre ad den Vej, og at man derfor maa holde sig til Formue- og Lejlighedsskatten. Jeg erkender ogsaa, at saaledes som den nu er udformet saavel i Regeringens som i det andet Tings Lovforslag, har jeg heller ikke nogen Betænkelighed ved, at den kommer til Anvendelse. Kun fastholder jeg mine Betænkeligheder ved, at den kun skal komme til Anvendelse uden for Kjøbenhavn og alene være anvendelig i Landets Kommuner med Undtagelse af denne. Man vil maaske dertil svare mig: Hvad kommer det egentlig de øvrige Kommuner ved, at man i Kjøbenhavn vil nøjes med en Ind-